

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.689/2022/4.

A tanács tagjai: Dr. Vitál-Eigner Beáta a tanács elnöke
Dr. Rák-Fekete Edina előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit bíró
Dr. Horváth Tamás bíró

A felperes: Név1
(cím1)

A felperes képviselője: Molnár Csaba Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd: Dr. Molnár Csaba
(cím2)

Az alperes: Belváros-Lipótváros Budapest Főváros V. kerületi
Önkormányzat Képviselő-testülete
(cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Kiss Imre László Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd: dr. Kiss Imre László
(cím4)

A per tárgya: önkormányzati támogatási ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős ítélet: a Fővárosi Törvényszék 2022. április 29. napján kelt 12.K.706.233/2021/3. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A befogadhatóság alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2017. augusztus 17-én Név2 nevű gyermeke jogán 2017. szeptembertől 2018. júniusig terjedő időtartamra tömegközlekedési támogatás iránti kérelmet terjesztett elő az elsőfokú hatóságnál.

[2] Az elsőfokú hatóság számú határozatával a felperes kérelmét a gyermekvédelmi ellátásokról szóló Belváros-Lipótváros Budapest Főváros Képviselő-testülete Gyermekvédelmi ellátásokról szóló 26/2016. (XI.22.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör.) 5. § (4) bekezdése alapján elutasította, tekintettel arra, hogy a felperes a családjával nem él életvitelszerűen az V. kerületben.

[3] A felperes fellebbezése folytán eljár alperes a 219/2017. (X.12.9) B-L-Ö.H számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[4] A felperes keresete alapján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: FKMB) a 7.K.30.906/2018/7. számú ítéletével az alperesi határozatot hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte.

[5] A megismételt eljárásban az alperes a 326/2018. (XII.13.) számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[6] A felperes keresete folytán eljár FKMB a 7.K.30.592/2019/7. számú ítéletével a megismételt eljárásban hozott alperesi határozatot megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte.

[7] A második megismételt eljárásban eljár alperes a 353/2019. (XII.5.) számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[8] Az elsőfokú bíróság a 12.K.707.671/2020/6. számú ítéletével a második megismételt eljárásban hozott alperesi határozatot megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

[9] Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljár Kúria a Kfv.III.37.707/2021/6. számú végzésével az elsőfokú bíróság 12.K.707.671/2020/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. Indokai szerint a többszörösen megismételt eljárás során az képezhetette a vizsgálat tárgyát, hogy az FKMB 7.K.30.592/2019/7. számú ítéletben a megismételt eljárásra adott iránymutatásnak eleget tett-e az alperes. A megismételt eljárásra előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak érdemben kell vizsgálnia a határozat jogszerűségét a keresetlevélben hivatkozott

jogszabálysértések mentén és érdemi döntést kell hoznia az ügyben, elbírálva a normakontroll eljárásra vonatkozó indítványt is.

Az elsőfokú ítélet

[10] Az elsőfokú bíróság a 12.K.706.233/2021/3. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[11] Indokolásában rögzítette, hogy a peres felek között több per van és volt folyamatban a felperes másik gyermeke jogán és más időszakra vonatkozóan előterjesztett kérelmei tárgyában hozott határozatok felülvizsgálata iránt, amely ügyekben hozott bírósági határozatoknak a per elbírálása szempontjából a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 96. §-ában foglaltakra tekintettel nincs kötőereje.

[12] A Kp. 97. § (4) bekezdésére hivatkozással megállapította, hogy az alperes eleget tett a 7.K.30.592/2019/7. számú ítéletben foglalt, az új eljárásra adott iránymutatásnak. Megállapította továbbá, hogy a felperes ügy érdemére kiható eljárási jogszabályértést nem valószínűsített.

[13] Álláspontja szerint az alperes a rendelkezésre álló bizonyítékokból megalapozottan és okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes és gyermeke nem élnek életvitelszerűen az V. kerületben, így az Ör.-ben biztosított támogatásra való jogosultság feltételei nem állnak. Életszerűtlen ugyanis, hogy a felperesi hat fős család egy kétszobás lakásban bérlőkkel él együtt, miközben további ingatlan tulajdonnal is rendelkeznek.

[14] Összegző megállapítása szerint az alperes sikerrel döntötte meg a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXII. törvény (a továbbiakban: Nytv.) szerinti törvényes vélelmet, okszerű következtetése alkalmas volt annak megállapítására, hogy a perbeli időszakban a felperes családjával nem az V. kerületi bejelentett lakóhelyén, hanem attól eltérő lakcímen éltek életvitelszerűen.

[15] Nem adott helyt a felperes Ör. 3. § (1) bekezdésének Nytv.-be való ütközése vizsgálatának kezdeményezése iránti indítványnak, mivel - megítélése szerint - az Ör. rendelkezése nem ellentétes az Nytv. rendelkezéseivel. Rögzítette, hogy az Ör. 3. § (1) bekezdés a)-c) pontjai kifejezetten az Nytv. szerinti fogalom-meghatározásra utalnak vissza, a d) pont önálló fogalomként határozza meg az Ör. alkalmazhatósága tekintetében az életvitelszerű otthlakás fogalmát. Az Nytv. által nem szabályozott, az Ör. által a támogatások további, többletfeltételeként meghatározott tényleges életvitelszerű otthlakás követelménye nem ütközik a polgárok lakcímadatainak nyilvántartását szabályozó jogszabályba.

A befogadás iránti kérelem

[16] A felperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítását kérte.

[17] Felülvizsgálati kérelme befogadhatóságának okát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjában és b) pontjában jelölte meg.

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjához kapcsolódóan sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság érdemben nem bírálta el a négy pontból álló Ör. normakontroll iránti indítványát és ezzel megsértette a Kp. 110. § (3) bekezdésében foglaltakat.

[19] A Kp. 78. § (2) bekezdésében, a Pp. 279. §-ában és a 346. § (4)-(5) bekezdéseiben foglaltak megsértésére hivatkozással sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság 7.K.30.592/2019/5. számú előzményi perben tett – a legnagyobb súllyal értékelendő bizonyítékot - a védőnői tanúvallomást önkényesen kirekesztette a bizonyítékok köréből.

[20] Állítása szerint az elsőfokú bíróság eljárása sérti a Kp. 2. § (3) bekezdésében, 58. §-ában, valamint a 76. § (1) bekezdésében foglaltakat, tekintettel arra, hogy annak ellenére nem tartott tárgyalást, hogy a normakontroll iránti indítványa elutasítása esetére kérte tárgyalás tartását.

[21] Állította, hogy az elsőfokú ítélet indokolás nélkül eltért a Kfv.IV.37.511/2021/5., Kfv.IV.37.770/2021/5., Kfv.III.37.178/2021/2., Kfv.III.37.344/2021/11. számú közzétett kúriai határozatokban foglaltaktól, annak ellenére, hogy a hivatkozott határozatokban a Kúria a perbelivel azonos bizonyítékok alapján hozott döntést.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn.

[23] A Kp. 117. § (4) bekezdése akként rendelkezik, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[24] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[25] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét – a befogadási kérelemben megjelölt befogadási okok mellett – a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi befogadási ok alapján megvizsgálta.

[26] A Kúria rámutat arra, hogy a befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont és az azzal szorosan összefüggő b) pont szerinti befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. A

joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni.

[27] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem általában akkor fogadható be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel a továbbiakban nem indokolt (Kfv.35.542/2021/2., Kfv.37.025/2021/2.).

[28] A perbeli ügyet illetően egyértelműen megállapítható, hogy a Kúriának kiforrott és egységes joggyakorlata van a tekintetben, hogy a támogatás akkor vehető igénybe, ha a kérelmező megfelel a jogosultsági feltételeknek (Kfv.37.027/2013/4. szám). Az ügy érdeme pedig nem vet fel olyan elvi jelentőségű jogkérdést, amely felsőbb bírósági állásfoglalást igényelne. Mindebből következően a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadása nem volt indokolt.

[29] Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva - Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont - a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon. A felperes saját ügye kapcsán a Kúria társadalmi jelentőséget nem állapította meg.

[30] Az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárása kezdeményezésének szükségességét a felperes nem valószínűsítette, illetve az ügy nem vetett fel az uniós jog értelmezését igénylő kérdést az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 267. cikke értelmében. Mindezek hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpont alapján sem volt befogadható a felülvizsgálati kérelem.

[31] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont szerinti vizsgálat során a Kúria megállapította, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében lényegében az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét kifogásolta, a felülvizsgálati kérelmében a bizonyítékok felülmérlegelését kérte, továbbá a jogerős ítéletben foglalt döntés megalapozottságát, az indokolásban foglalt megállapítások helyességét, a levont következtetéseket vitatta.

[32] A Kúria a felülvizsgálati eljárás során elsősorban joggyakorlat egységesítő és fejlesztő tevékenységet folytat, éppen ezért a felülvizsgálati kérelem is csupán jogkérdésre irányulhat, a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt [Kp. 115. § (1) bekezdés, 120. § (5) bekezdés]. Felülmérlegelésre a felülvizsgálati eljárásban csak kivételesen van lehetőség, akkor, ha azt jogszabálysértés (a tényállás iratellenes megállapítása, illetve kirívóan okszerűtlen mérlegelési tevékenység) indokolja.

[33] A Kúria utal arra, hogy – a Kp. 118. §-ának speciális keretei között – megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a lefolytatott eljárást, az alperesi határozatot, annak megalapozottságát, jogszerűségét érdemben megvizsgálta. Bizonyítási eljárást folytatott le, annak eredményét a megelőző eljárásban megállapított tényállással is egybevetve értékelte, a

tényállást a meggyőződése szerint állapította meg, bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységéről a jogerős ítélet indokolásában részletesen számot is adott. Erre figyelemmel önmagában az a körülmény, hogy a felperes nem ért egyet a bizonyítás eredményének jogerős ítélet szerinti mérlegelésével, és a bizonyítékok felülmérlegelésével lényegében saját álláspontja elfogadását kéri, nem elegendő a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján történő befogadásához.

[34] A Kp. 143. § (1) bekezdése alapján az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálatára irányuló eljárást törvény által feljogosított szerv indítványozhatja. A peres fél számára a Kp. nem biztosít indítványozói jogosultságot, azt azonban nem zárják ki a perrendi szabályok, hogy felhívja a bíró figyelmét az önkormányzati rendelet általa észlelt jogszabályba ütközésére. A bíró normakontroll eljárás kezdeményezési joga a Kp. 144. §-ában foglaltakon alapul. Az elsőfokú bíróság – ahogyan azt számára a Kúria Kfv.III.37.707/2021/6. számú végzése előírta – a felperes indítványát elbírálta és összefoglaló indokát adta annak, hogy miért nem ütközik az Ör. az Nytv.-be és így miért nem szükséges a Kúria önkormányzati tanácsa eljárásának kezdeményezése. Mindezekre tekintettel alaptalanul hivatkozott a felperes a normakontroll indítványa elbírálatlanságára.

[35] Az Alkotmánybíróság döntéseiben arra is rámutatott, hogy „az egyes részjogosítványokból fakadó garanciákat mindig az adott eljárásfajta keretein belül vizsgálja. Az Alkotmánybíróság jellemzően az adott eljárás egészének a figyelembevételével értékeli, hogy az eljárás tisztességes volt-e. Az alkotmányossági vizsgálat során emellett nem lehet eltekinteni attól sem, hogy a tisztességes bírósági eljárásból fakadó követelmények nem ugyanazokat a garanciákat jelentik az egyes bírósági szakokban (például elsőfokú eljárás, rendes és rendkívüli jogorvoslati szak). Az Alkotmánybíróság a tisztességes bírósági eljárásból fakadó követelményeket mindig az adott eljárásfajta és eljárási szak sajátosságaihoz igazodóan értékeli.” {3305/2020. (VII. 24.) AB határozat (a továbbiakban: Abh3.), Indokolás [45]}

[36] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozta: az eljárás egyes elemeinek törvénysértő volta önmagában nem eredményez szükségképpen alaptörvény-ellenességet, és - mivel eljárása során az Alkotmánybíróság előtt mércéül kizárólag az Alaptörvény áll -, csak alapos alkotmányjogi mérlegelés után dönthető el, hogy egyes szabálysértések, akár külön-külön, akár összességükben alaptörvény-ellenességhez vezettek-e {3145/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [50]; Abh3., Indokolás [51]}.

[37] A fentiekben kifejtett szempontok szem előtt tartásával a Kúria azt vizsgálta, hogy valószínűsített-e a felperes az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegést a tárgyalás tartásának hiányát sérelmező kifogásában. Ennek mérlegelése körében a Kúria a következő sajátosságait emeli ki. A bírósági eljárás több mint két éve zajlik, többszöri hatályon kívül helyezést követően, megismételt eljárásban született meg a jogerős döntés. A felperes a bírósági eljárás során több alkalommal nagy terjedelmű beadványokat nyújtott be, az előzményi perben – 12.K.707.671/2020. szám – maga kérte a per tárgyaláson kívüli elbírálását. Figyelemmel arra, hogy a közigazgatási perben fő szabály szerint a bíróság tárgyalás tartása nélkül határoz, továbbá, hogy a többszörösen megismételt bírósági eljárásban a felperes nem volt elzárva attól, hogy kifejthesse álláspontját, előterjeszthesse a bizonyítékait, a Kúria megítélése szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga és a Kp. 2. § (3) bekezdésében, 58. §-ában, valamint a 76. § (1) bekezdésében foglaltak megsértését a felperes nem valószínűsította. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont szerinti befogadási feltétel ezért nem állt fenn.

[38] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok fennállása akkor állapítható meg, ha a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogkérdésben tér el a Kúria közzétett határozatától/határozataitól. A felperes az eltérést azonban nem jogkérdésben, hanem abban

láta, hogy a Kúria más ügyekben adott iránymutatásától tér el. A jelen ítéletnek azonban nem a felperes más ügyeiben hozott határozataiban foglaltakat, hanem a Kúria Kfv.III.37.707/2021/6. számú határozatban adott iránymutatásban foglaltakat kellett teljesítenie. Így a befogadás ezen az alapon sem volt indokolt.

[39] A kifejtettkre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdés alapján megtagadta.

A döntés rövid tartalma

[40] *A befogadási feltételek fennállása hiányában a befogadást meg kellett tagadni.*

Záró rész

[41] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[42] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadása tárgyában a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2022. szeptember 29.

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.
a tanács elnöke

Dr. Rák-Fekete Edina sk.
sk.

előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina

bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk.
bíró

Dr. Horváth Tamás sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

